

Soane 18 27 77 Topoviciu

CARTILE SATEANULUI ROMANU

SCRIERE LUNARIA

pentru

TREBUINTIELE POPORULUI ROMANU.

Va esî in fiesce-care luna cate
un'a carte.
Pretiulu pe unu anu e 1 fl. 50 cr.
v. a.

Cursulu II.

~ 1877 ~

Cartea III.

Scrisorile si banii de prenume-
ratuine se se tramita:
La Redactiune in Gher'l'a (Sz.-
Ujvár).

Unele si Altele.

Domnulu Tisza. Candu au parasit u scaunulu de domnire Tisza si cu celi alalti ministri — soci ai lui — tier'a intréga s'au bucuratu, ér' Diet'a tierei i-au primitu pe toti cu strigate de „Se traësca!“ — Si acestea descoperiri de bucuria si strigate de „Se traësca!“ i-ar' fi potutu face a intielege ca tier'a i-i multu mai voiosa a-i vedé pre Domni'aloru in viatia privata, decatu a-i avé in fruntea si la cârm'a s'a. Ei dara poft'a de domnire intunecà ochii, infundà urechile si innadusì conscientia Domniloru Tisza si Socii, — si Domni'aloru multiamiti cu rusinòs'a in-voëla inchiatu cu Siogorii (nemtii) dela Beciu, se facu érasiu Domni si Stapénii pre tiéra. Si tier'a da semnulu celei mai invederate nemultiamiri cu acësta ocarmuire primindu in Diet'a s'a cu murmurari si infruntari pre vechii Domni redicati la noua stapénire. — Ce pasa inse Domnului Tisza de murmurarile si infruntarile tierei — numai Domni'alui fia Domnu si Stapénu, — ca apoi tóte oru fi bene pentru Domni'alui. Se-oru afla destui că se-lu caciulésca! —

Bancnotele adeca banii de chartia, in urm'a invioielei facute intre Unguri si Nemti, voru fi cámù siodi. De asupr'a adeca de amendoue laturele voru avé pajur'a Austriei „vulturulu cu doue capete avendu in pantece pajur'a tierei Unguresci“ va se dîca Austri'a inghite pre Ungari'a; — si Tisza impreuna cu toti socii lui n'au sciutu da acestei pajure neci o insemnatate. — Altintintre si la Unguri li se face destulu prin ace'a ca precandu de o lature bancnotele voru fi tiparite in limb'a nemtiesca pre atunci de alta lature totu ace'a va fi tiparit si in traducere unguresca. Adeca banii voru fi cu doue facie — că si dualismulu — de o parte cu facia nemtiesca, ér' de alta parte cu facia nemtiesca, — numai pajur'a ace'a totu va areta ca Ungurului totu mai inapoi e loculu si ca totu Neamtiulu e de asupr'a. — Banii acesti'a alt'intintre in anulu acest'a inca nu voru avé trecere, — pentru ace'a: celi ce au bani nemtiesci, nu grabësca prea tare cu cheltuirea loru? —

Deprinderi mai mari de arme nu voru fi in anulu acest'a si pentru acéa Reservistii mai betrati si-oru poté impleni luerurile s'ale economice, fora de neci o conturbare. — De cumv'a — va fi bataia atunci fireşte ca vrindu — nevrindu voru cauta a fi chiamati toti sub arme. —

Bataia séu Pace? Ne voru intreba cettiorii nostri, — si noi in locu de a le respunde lasam se tirmèze aici unele impregiurari cari le potu da deslusirile de lipsa la acesta intrebare: **Serbi'a** au inchiatu pace cu Turci'a si acestia au si parasitu orasiele Serbiei — cuprinse in tempulu bataliei. — Pierderile Serbiei in acést'a bataia au fostu 8000 morti, 20,000 raniti si vr'e doue orasie si mai multe sate pradate si pustite. — **Muntenegrulu** acumu e in tergu cu Turci'a. Pentru de a inchia pacea ofstata, poftesce că Turci'a se-i dee tienutulu si fortaréti'a (intarit'ru) *Nicisiciú*, tienuturile *Albaniei* din drépt'a Moravie si unu portu la *Marea negra*. Turci'a nu e prea plecatu a impleni acestea cereri, — ér' Muntenegrulu nu vré a lasa nemicu din ele. In urma Turci'a totu va cautá a impleni cererile Muntenegrului, care i-au batutu tote armatele si care e gata a se incaierá din nou, déca nu i se voru impleni cererile. — **Serbii** inca se caiescu ca de ce au inchiatu asié iute pacea, — ca déca ar' fi mai aménatu lucrulu ar' fi potutu inchia o pace mai buna pentru ei, decatu asié ca au grabitu cu urd'a in turd'a. — **Bosniacii** se rescola din tote partile incontr'a Turciloru. Voluntirii Serbiei inca se alatura la resculati si in 5/17. martisoru ciocnindu-se cu armat'a Turciei, dupa o lupta inversiunata de 6 ore au batutu armat'a cea numerosa a Turciei si o-au silitu se se traga indreptu. —

Rusi'a are sub arme unu milionu de ostasi, gata a se ciocni in tota or'a. — Tramisulu Rusiei *Ignatieff* a disu ca Rusi'a vré se tienă pacea, — si o va tiené déca Turci'a va imbunatati sórtea crestiniloru in restempu de doue lune, — altmintrea nu'si poté tiené atâti'a ostasi in nelucrare, adeca cauta se-i lase a se ciocni.

Diet'a Turciei s'au deschis in 7/19. martisoru. Acést'a este cea de antâia Dieta tienuta in stapanirea turcésca. — **Bulgarii** nu speréza că acésta Dieta va se imbunatatiésca sórtea crestiniloru, — pentru-ca abia o mica parte a deputatiloru suntu crestini, celi alalți toti suntu Turci si apoi Tureci totu numai turcesce sciu judeca! — pentru ace'a eli (Bulgarii) au si rogatu pre Angli'a că se lucre impreuna cu celé alalte imperatie a Europei pentru imbunatatirea sortiei crestiniloru din Resaritu. —

Patriarchulu Armeniei au abdisu, pentru-ca Turci'a nu i-au implenitu cererile pentru pedepsirea apesatoriloru crestiniloru si usiurarea sortiei acestora.

In Romani'a s'au infientiatu inca doue regimete de tunari. Si asié Romani'a are 4 regimete de tunari, cari suntu asiediate asié: Regimenteru 1-iu e in Craiov'a, alu 2-lea in Bucuresci, alu 3-lea in Focsiani, alu 4-lea in Romanu.

In Austro-Ungari'a tote orasiele mai de frunte capeta mai multe tunuri de fabrica noua numite tunurile lui Uchatius.

Ioane 18. 3. 77 Sopoviciu

CURSULU II.

ANULU 1877.

CARTEA 3.

CARTILE SATEANULUI ROMANU.

SCRIERE PERIODICA

pentru trebuintiele poporului romanu.

Descépta-te Romane!

Betivulu.

Colo 'n vale la hotaru
Cine plange — asia amaru? —

Plange — o tinera muñere,
Si plangêndu ea mórt-e-si cere.

Si de ce plange ea óre,
Cá — 'n nopti reci o dalba flóre?

Plange dup'-alu seu barbatu,
Ce in giele o-a lasatu.
Cu trei prunci dragi, mititei,
Goli, flamândi cá vai de ei ...

Unde-i scumpulu ei barbatu?
Dóra adi a repausatu? —

N'a moritu ... dar ién' cautati:
Patru panduri inarmati
Cum mi'-lu prinse si legara,
Cum mi'-lu scotu din satu afara,
Si'-lu totu ducu in grea prinsore,
Cá se nu mai véda sóre.

Strinsu legatu cu lantiu de mâne,
Suspinandu amaru in sine,
Trece dinsulu rusinatu
P'intre omenii din satu, —

Cari vediendu-lu se 'ntristédia
Sí de mila-i multi oftéza ...

Ér dinsulu spre ei cautandu
Le graesce lacrimandu:

„Omeni buni din satulu meu,
Remâneti cu Domnedieu!
Eu me ducu pe cale grea,
Si'n veci nu ne-omu mai vedé ...

Pana nu m'am prinsu fertatu
Cu betivii de prin satu:
Erám si eu — sciti voi bine —
Omu de cinste, cá ori cine,
Aveam casa si mosťia,
Bani frumosi, cám la o mia,
N'aveam lipsa, n'aveam doru
Cá se furu si se omoru

Dar' beti'a-i diavolu mare,
Vai de celu ce-i cada 'n ghiare:
Sfîrsitul bunu acel'a n'are! ...
Pe multi omeni cu avere
Ea-i face se amble-a cere;
Din multi omeni tari, frumosi
Face bolnavi uriciosi;

*Si din harnici lucratori
Face hoti ucigatori! . . .*

Unde-i adi a mea mosia?
Unde-i scump'a-mi omenia?
Unde-su pruncii dragi ai meu
Cu chipu blandu de angerei?
Unde-i scump'a mea muiere
Ce cu vorbele-i de miere
Sci 'ndulci ori ce dorere? . . .

Dómne! de-asiu puté fi éra
Celu ce-am fostu odinióra:
Cum asiu sci cautá de tóte! . .
Dar tardiu e . . . nu se póte! . .
Pruncii mei si-a mea muiere
Voru morí amblandu a cere;
Eu mori-voiu in prinsóre,
De-unde nu vedi ceriu si sóre! . . .“

Petru Dulfu.

Inceputulu si istori'a Romaniloru.

— *Tractatu pentru poporulu romanu, in forma de dialogu.* —

SÉR'A XVI.

Traianu cuceresce Daci'a.

Preotulu. In rôndulu ntrecretu candu ve-ati departatul dela mene v'amu promisu ca adi ve-voiu vorbí despre unu barbatu mare si poternicu, care a fostu si celu mai mare imperatu pre rotogolulu pamentului, intielegu pre parentele Romaniloru de adi, — imperatulu Traianu. —

La anulu 96 dupa nascerea Domnului nostru Isusu Christosu se urcă pre tronulu Romei imperatulu Traianu. Acest'a nece decatu nu s'a potutu impacá cu acea, că Rom'a se platisca dare Daciloru. Si pentru acea, candu s'a apropiatu tempulu că si elu se tramita darea, a respunsu regelui Daciloru Decebalu, ca elu mai multu nece unu banu nu-i va tromite, ci in loculu baniloru va merge elu insusi cu o armata catu va poté mai poternica, că scapandu de acésta dare gré, se spele totu-odata si rusinea cea mare, ce o suferí acésta imperatia a lumei in tempu de 12 ani.

Elia. De asti-a omeni se dée Domnedieu catu de multi, de asti-a, cari sciu se faca se tremure dusimanulu, de asti-a cari nu potu suferí neci cea mai mica peta asupr'a natiunei loru. O mare lipsa avemu noi de omeni harnici, de omeni cu curagiu ca Traianu!

Preotulu. Traianu si implenesce ce vorbesce, elu 'si tiene cuventulu ca e Romanu, nepotu de alui Brutu si Regulu. Dela 96 pana la 100 d. Chr. n'a facutu sgomotu mare ci numai s'a gatatu mereu de lupta, — da, s'a gatatu ca Dacii inca erau poternici. La anulu 100, candu cugetá că se pote mesurá cu armele lui Decebalu, a pornitua asupr'a lui, punandu-si in fire ca pana atunci nu se va intorce acasa, pana nu-si va resbuná rusinea ce o facú Decebalu Romaniloru. —

Victoru. Acumu, credu ca Decebalu tremurá.

Preotulu. Asia este. Elu s'a spariatu, s'a spariatu cu atat'a mai tare, caci pre Traianu-lu cunoscea de mai nainte si scia ca Traianu e unu vitezu mare, e unu barbatu care se scie lupta cu curagiu atunci, candu e vorba de libertate, atunci candu e vorba de omenia, de fal'a unei natiuni. Da, Iubitii mei, Decebalu s'a spariatu forte tare pentruca scia pre bene cumca elu n'a invinsu pre natiunea romana, nu, ci numai pre tandalosulu de Domitianu, apoi scia si acea ca Traianu nu e Domitianu, si togmai de acea s'a pregratit u cumu a sciutu elu mai bene, s'a inarmatu, a facutu tote, numai se pota da pieptu cu ostea lui Traianu.

Traianu ajungandu in Mesi'a seau Bulgari'a de astadi, si fiendu tempulu catra ierna, s'a hotaritu se remana in Mesi'a pana in primaver'a urmatoria, ca asia se nu fia impededicatu de nemica. —

In primaver'a anului 101 a trecutu Dunarea si dupa ce a ajunsu la orasiliu Tappe, dede jertfa Dieiloru — caci pre atunci inca erau pagani Romanii — multiamindu-le ca l'au ajutatu pana aci si rogandu-i ca se-lu ajute si mai departe.

Aici i-se adu-se unu burete pre care era scrisu: Burii cu toti sociiloru spunu lui Traianu se-se intorne inapoi si se tien a pacea*). Cine o-a facutu acesta a cugetat ca Traianu numai decatu se va spari si se va intorce dein cale; dara s'a insielatu amaru ca-ci Traianu in locu de a se intorce si-a animatu ostasii la lupta, dicundule: „Ostasii miei! Eca aci e tempulu in care unulu fia-care dein voi e chiamatu se

*) Historia Romaniloru de I. Heliade p. 16.

arete lumei cum se sci luptá Romanulu, aci e tempulu in care unulu fia care trebue se arete ca este Romanu si cà-si iubescce patri'a, natiunea si libertatea acelor'a. — Aveti grigía ostasii miei, ca noi amu trecutu Dunarea cá Romani, dara suntu mii de ochi, cari privescu la noi din departare; aveti grigía! ori cà vomu invinge, ori cà aici in pamentu streinu cu totii ne vomu inmormentá. — Innainte ostasii miei! —

Lupt'a se incepe. — Lupt'a dein-ce in ce vine totu mai infocata. — Romanii se batu cu focu, Dacii nu se lasa. — In urma totusi Dacii remanu invinsi si se retragu, fugu de se cutremura pamentulu. —

Decebalu numai are in catrau, 'lu stringu curelele, dara necasulu te face intieleptu, asia si elu; a tramsu soli la Traianu, inse din omenii cei mai de josu; éra Traianu, omu falosu, falosu ca e Romanu, falosu ca e invingatoriu, nece in vorba n'a statu cu deputatiunea seau sol'i'a venita dela Decebalu. — Deci lupt'a se incepe de nou. — Dacii éra remanu invinsi, acumu Decebalu tramite soli la Traianu dintre omenii de midilociu, Traianu nece cu acestia nu vrù se stée de vorba; ci incepe dein nou la lupta si bate si a treia ora pe Daci. — Acum resboiulu incetà cà-ci veni tomu'a cu greutatile ei. —

Ioanu. Asié dara Dacii in o véra au luatu trei batai de cele grase de la Romani, asia este ace'a: cine e mai tare, acel'a e si mai mare. —

In primaver'a anului urmatoriu (102) resboiulu incepe din nou. — Resboiulu e cruntu, càci e pre morte pre viétia, — amendoué ostile se batu cu multu curagiu. — Dela inceputu se potea vedé, ca va fi vai de celu invinsu. — Urm'a va alege. — Si urm'a a alesu reu pentru Decebalu si Dacii lui, càci acesti-a fura batuti, de fura stinsi. —

Batali'a acést'a s'a intemplatu pre siesulu de langa Turd'a catra satulu Cristisiu; si cu tote ca Romanii au invinsu, totusi atati'a raniti aveau, in catu nu le mai ajungé cârpele se se lege; vediendu acést'a marele imperatu, i-s'a ruptu anim'a de superare si dorere si de ace'a si-a datu chiaru si vestmentulu seu imprentescu cá se-lu folosesca de legatori. —

Locul unde s'a întemplată acésta luptă pana in diu'a de astadi se numesce: Pratulu (Siesulu) lui Traianu.*)

Nicolau. O alduite-aru Ddieu Dle parente! asia de bene 'mi pare candu audu ca armele stramosiloru nostri pre totu locul au fostu invingatórie. — Dara acum'a credu ca Traianu se va fi portatu facia cu dusmanii asié cá si una invingatoriu si le-va fi mesuratu cu mesura drépta si scuturata. —

Preotulu. Bá dein contra fiuile Nicolae, pentru ca Decebala vediendu ca acumu este nímicitu cu totulu, a tramsu din omenii lui cei mai de frunte, soli la Traianu, cá se céra pace, ma a venit u chiaru si elu si din genunchi a rogatu pre Traianu se faca pace cu densulu. Si Traianu a si facutu pacea pre langa urmatorele puncte de legatura: „se dée indereptu Romaniloru pre toti omenii maiestri, câti i-au fostu tramsu Domitianu in Daci'a, se strice tote intariturele, tóte cetatile câte le-au facutu la invetiulu aceloru maiestri, se dée afora pre toti cei prinsi in campulu de lupta, se dée Romaniloru tóte pamenturele căte le-au cuprinsu cu armele; se socotésca de preteni pre toti pretenii Romaniloru si de dusimani pre toti dusimanii Bacerlora.“ Central University Library Cluj

Ioanu. Si falosulu imperatu alu Daciloru a primitu tóte acestea puncte?

Elia. De frica totu pe fuga, scii tu frate Ioane ca „n'a'm ce face e mare domnu.“ — Se vede ca nu ati fostu catane si colo pe la Magenta si apoi in batalia cu Burcusiu, că atunci ati vorbí cu totulu altmintrea. —

Preotulu. Asié este. Decebala nu numai n'a primitu punctele puse de Traianu, dara a tramsu soli si la Rom'a că acei'a si acolo, inaintea suatului betraniloru, se spuna supunerea loru si a lui Decebala. Solii s'a dusu si inaintea suatului betraniloru sau infaciosiatu cu tóta supunerea si umiliint'a si cu manile legate in spate. Au vorbitu pucinu, căci Romanii nu iubiau vorb'a multa. Pacea s'a inchiatu intre Romanii si Daci, —, solii Daciloru au venit u éra acasa; éra Traianu a intrat in Rom'a cu mare pompa si vélfa — triumfu. Suatulu betraniloru asié a fostu de multiamitu cu portarea lui

*) Vedi si O és Ujj Dacia pag. 13.

Traianu incatu pentru invingerile lui portate asupra Daciloru numai decatu l'au onoratu (cinsti) cu numele de „dacieu,” care atat'a insémna catu „cuceritoriu alu Daciei.” —

Elia. Ca dieu a si fostu vrednicu. Apoi asia se intempla ace'a si astadi, soldatulu care face vre-o vitegia, acel'a capeta „cruce de auru ori argintu“ dupa cum i-a fostu vitegi'a.

Decebalu nu se tiene de pace.

Victoru. Asié dara acumu voru fi avutu Romanii pace cu Dacii, — mai multu n'a trebuitu se-le tramita dare si rusinea inca a fostu stérsa. — Traianu s'a portatu chiaru că si unu Romanu de cei vitegi. —

Preotulu. Iubitiloru! bagati bene de séma la celé ce voiu spune aci despre Decebalu. Eu vedu de pre faciele vóstre ca ve pare bene cumca Traianu a invinsu pre Decebalu, — da si trebue se ve parà bene, cà-ci Traianu a fostu Romanu, a fostu imperatulu Romaniloru, — si apoi lucrurile celea alese si maretie trebue se-le invetiamu chiaru si dela dusimanu, pentru-ca lucrulu bunu remane totu bunu.

Decebalu a fostu regele Daciloru, alesu de Daci, — elu erá in fruntea unui poporu care tóta increderea si-o pusese in densulu, elu stá in fruntea unei tieri si cá atare a si iubitu pre poporulu seu si tier'a s'a din tóta anim'a, — pentru ace'a nece n'a potutu suferi umilirea cea mare la care l'a fostu adusu imperatulu Traianu, elu nu potea vedé in jugu pre poporulu care l'a alesu si l'a pusu in fruntea s'a.

Decebalu 'si erá siesi si poporului detoriu a scuturá jugulu sub care i-a fostu adusu Traianu. Si Decebalu a si precepuntu tóte acestea. Si aci trebue se stamu si se judecamu ca Decebalu candu a voit u se scuture jugulu Romei, n'a facutu alt'a de catu ace'a ce trebue se faca ori care poporu, care stá sub jugulu apasatoriu alu dusimanului seu, — pentru ca acel'a care sufere jugulu, — fora a face totu ce-i stá in potere, pentru alu scuturá acelu jugu, — nu e vrednicu se calce pamentulu, nu e vrednicu se suga aerulu, nu e vrednicu se mânce, nu e vrednicu se traiésca de catu totu numai in jugu.

Unu poporu, care se uita cu mânele in sinu la asuprictoriusu seu, la celu ce-lu despóie si de cea din urma bucatura de pane, de cea din urma sdrantie de pre patu, unu poporu, care nu vré se se ajute elu pre elu, nu e vrednicu se fia ajutatu nece de Ddieu. — Asié dara de aci poteti invetiá forte multu că se ve iubiti patri'a, se ve iubiti libertatea (neaternarea), se ve iubiti unulu pre altulu, si ace'a, că atunci candu patri'a ve cere braciulu in potriva dusimanului se ve duceti bucurosu cu totii.

Elia. Asié dara Decebalu s'a luptat si mai departe cu Romanii?

Preotulu. Da. Indata ce au esitut Traianu cu omenii sei din tiéra, Decebalu s'a apucatu de a-si inarmá omenii sei a face legaturi cu poporele vecine si a-le indemná se se scóle si ele in contra Romei, a inceputu din nou a face cetati si intarituri si a primi la sene pre toti fugarii romani.

Victoru. Si Traianu ce a facutu la tóte aceste?

Preotulu. S'a superatut forte tare. A cerutu voi'a dela suatulu betraniloru că se póta veni a dou'a óra in contra lui Decebalu, propunendu-si (hotarindu-se) că se scérga de pre facia pamentului pre Decebalu inpreuna cu intregu poporului lui.

Pentru ace'a si si adunà indata o óste alésa si vitéza si pornescce in contr'a lui Decebalu la anulu 104. Si a ajunsu norocosu pana in Mesi'a — Bulgari'a de adi. Din Mesi'a n'a trecutu Dunarea, ci că se póta portá resbelulu mai usioru a lasatu se se faca unu podu mare si tare preste Dunare, si pentru facerea podului a alesu pre maiestrulu Apollodoru Damascenu. Acest'a a alesu pentru facerea acestui podu gigantecu unu locu din josu de Turnulu Severinului si a lucratu la acestu podu unu anu inchiatu. Multu a lucratu, dara a si fostu tare si frumosu, inca si adi se mai afla unii stélpí in midiuloculu Dunarei, cari se lupta cu valurile ei cele repedi si tari.

Pana lucrau la podu Decebalu inca se inarmá din tóte poterile, — dara multi dintre Daci treceau Dunarea la Traianu, parte ca nu doriau a se bate, parte ca vedea cumca armele Romei i-i voru invinge, deci mai bene voiau se se supuna cu buna decatu a acceptá se se supuna cu arm'a.

Decebalu se sciù folosi de acésta impregiurare si tramise si elu pre mai multi ómeni de ai sei, cu ace'a porunca că déca se voru poté apropiá de Traianu, se-lu omóra fora nece o crutiare. Cei tramisi s'au dusu, — dara ce sciù mai multi acea nu pote remané nedescoperitu. Asia s'a intemplatu si cu omenii tramisi la Traianu că se-lu omóre. Unulu din ei, voindu a-se imbuná s'a dusu la Traianu si i-a spusu că ce feliu de omeni sunt ei si asia Traianu numai decatu i-a prinsu si i-a omorit pre toti.

Intru aceste podulu fù gatá si Traianu, la anulu 105, trecù cu tóta óstea s'a Dunarea, că se bata si se nemicésca pre Decebalu si omenii sei. — Lupt'a se incepe. Crancena lupta, caci de amendóue partile se batu fetiorii pre móre pre viétia. Nu erá soldatu romanu, care se nu-si tienă de cea mai mare onóre (cinstë) a murí pre campulu bataliei. Totu soldatulu romanu vré a fi in ace'a dì unu capitán mare si vitézu, totu soldatulu romanu se batea cu celu mai mare focu, pare că se temea că nu va ajunge pe man'a fie-carui'a cate unu osteanu de-alu Daciei. — Se vorbesce despre unu capitán romanu, că dupa-ce a capatatu mai multe rane, fù dusu in cortulu celoru raniti spre a fi acolo ingrigitú si vindecatu, — dara elu privindu cu superare la campulu de lupta si necagindu-se că nu e si elu acolo se se lupte, de odata se redică si se duse indereptu in batalia si se batu pona ce cadiù mortu pre campulu de onóre, menitu pentru cei vitegi. — Romanii pare că voiau a-si cascigá o patria nouă, pare că voiau a-si cumperá pamentulu Daciei cu sangele loru si a tramite de pre campulu de lupta celé din urma suspine la mamele, veduvele si mandrele loru din Rom'a. Fie-care Romanu pare că dicea in anim'a s'a, ce'a ce a cantatu poetulu romanu, urmatoriulu acelora, cu 1750 de ani mai tardiu :

*Se mori, strapunsu de odata prin anima cu o spada,
Se mori, lovitu de plumbulu ostasiului ferosu,
Se mori in campulu luptei, pe unu vervu de baricada,
Spre a patriei fericire, e dulce si frumosu !*

*Se mori inse in catene¹ de mani si de picioare,
Se-ti suga inamiculu pre incetu sangele teu ;
E mórte cu rusine si celu ce astufeliu móre,
E lasiu,² si-n istoria nedemnu³ de genulu seu.⁴*

Si éra :

*Nu e neci mandri'a, nu e neci multimea,
Care-'n batalia incununa ostimea,*

*Nu e neci norocu, —
Cel'a ce se bate pentru desjugare,
Are diece bratie, diece animi are
Anime de focu.*

Astfeliu e Romanulu, scie că se móra !

Pentru libertate pentru tierisiora,

*Cine n'aru peri ?
Unulu că acel'a blastematu se fia !*

Nemeni se nu-lu planga, nemeni se nu-lu scie

Candu elu va mori. —

Éta Iubitiloru cu de acestea se duceau strabunii nostri la batalia, — ei ori invingeari ori moriau pre campulu de lupta, — caci candu incepeau lupt'a, o incepeau cu cuvintele acestea :

Bravule Romane pentru tiéra mori

Si-ti va fi mormentu — 'ncununatu cu flori

Junele fetiore, teneri luptatori

Pre mormentulu nostru voru culege flori !

Dara pentru asta data va fi destulu fiiloru, acumu ve duceti cu pace, dara cele audite le pastrati la anima si le spuneti la toti, — spunetile copiiloru si nepotiloru vostrui, ca de mici se invetie a-si iubí natiunea, limb'a si patri'a si candu va cere lips'a se se scie bate pentru aceste trei. Mane sera ve voiu spune ce capetu au avutu bataliele acestea atatu de infocate. Domnedieu cu voi ! —

Teodoru Petrisioru,
profesoriu.

¹ catusie, lantiuri, ² molatecu, omu slabu, ³ nu-i vrednicu,

⁴ neamulu seu.

Ce n'avemu.

Si campuri roditorie,
 Si munti ce peru in nuori,
 Si mandre rapitore
 Si tineri luptatori,
 Si inima ce bate
 D'alu patrii amoru
 Si pentru libertate
 Unu sufletu ardietoriu, —
 De tote noi avemu.

Ca se scapamu indata
 De Iudi si de strigoi
 Si tier'a 'ngenunchiata
 Se scape de nevoi,

Si umbrele strabune
 Se iesa d'in mormentu,
 Se aiba dile bune
 Acestu iubitu pamentu, —
 Unu lucru nu avemu!

Si sciti ce ne lipsesce ?
 Nici sprinteni armasari
 Nici arm'a ce trasnesce
 Nici fortaretie tari,
 Nici capi se ne conduca,
 Unu lucru micutielu
 Ce nu ar' cere munca !
 O Domne pucinelu
 Curagiу de ce n'avemu.

H. Grandea.

Dein „Veterinariulu de casa“

BCU Cluj / Central University Library Cluj
 lucratu de **Basiliu Cornea**.

Smintele laptelui.

De multe ori vedem, ca vacile in statul normalu alu sanatatii, secernedia*) lapte pucinu si de cualitate rea. Haubner, care pentru cercarea smintelor de lapte s-au facut mai meritatu decatu ceialalti serutatori, descrie precisu mai multe forme. Pre noi spre ajungerea scopului ne intereseza urmatorele:

a) Scaderea laptelui. Une ori observam, ca la vaci scade laptele, ba dora acelea inceta de totu a da lapte in acela tempu, candu inca nu aru trebui se intierce.

Causa acestei anomalie poate se devina: din nutrirea vacilor cu nutreminte slabe, lucrarea cu ele premulta, tempestate s. a. De multe ori inse acesta intiercare provine din

*) adeca: da u.

nutrirea vaciloru cu nutreminte preasatióse d. e. cu fasiole, grau, cucurudiu s. a., — atunci candu laptele scade din acésta causa, vedemu că cu catu laptele scade mai tare, cu stată vit'a capeta in grasime.

Spre a poté delaturá acestu reu tienemu vacile in starea normala, si departamu causele (susu dise) din care provine, apoi damu vaciloru urmatoriulu colbu :

Rp. Sulf. aurat. antim.

gram. decem.

Pulv. sem. foenicul.

gram. septuaginta.

m. d. S. totu colbulu de 2 ori in o di.

b) Laptele apatosu. De multe ori, candu mulgemu vacile, aflamu ca laptele e apatosu, subtire si venetu, pre asupr'a lui esa fórte pucinu groscioru (smantana) daca voimu alu inchiegá, din elu esa fórte pucina brandia.

Caus'a acestei sminte suntu nutrementele préapatóse d. e. érba verde in tempu de plöe, fenului reu, cartofii (crumpenile etc.), napii din ani plöeciosi s. a.

Candu observamu acésta sminta de lapte, atunci damu la vaca cate o diumatate cupa ovesu, deminéti'a si sér'a, si din urmatoriulu colbu mestecatu cu farina:

Rp. Pulv. Semin. foenicul.

rad. gentianae

aa. gram. septuaginta.

m. d. S. de 2 ori pre di.

c) Laptele intindiaci osu. Acestu lapte candu se mulge, apare că si candu s'aru intinde, ba si remane lipit u de marginile vasului, in care s'a mulsu, se acreșce iute. Grosciorulu, untilu si casiulu aparu, ca si candu din ele s'aru potea trage fire; preste totu acestu lapte e pucinu grosciorosu si untilu, ce se preparéza din elu, inca e negustuosu.

Acésta sminta de lapte se nasce din nutrirea vaciloru cu frundie; de multe ori inse, caus'a suntu vasele de lapte necurate, si temperatur'a aerului.

Spre a aduce laptele la starea normală incunjuramă causele din care provine, ba daca nutretiulu e caus'a, atunciadă din urmatorele medicine, in 3 demineti inainte de a mancă vit'a, cate o dosa de acestea:

Rp. Rad. cariophil.
" tormentilae
aa. gram. viginti.
Coque per $\frac{1}{4}$ hor. cum aquae com.
ad remanend.
gram. ducenta.
adde Sal. Glaub
gram. septuaginta.
Alum. crud.
gram. viginti.

m. d. S. Demanétia pre nemancatu totu cuantulu.

Déca voimu, ca grosctorulu de graba se se aléga in untu, atunci inainte de alu pune spre alu alege, lu-punemu se se incaldiésca, ori că in vasulu in care-lu alegemu, punemu cateva scórtie de cépa.

d) Serbedirea laptelui. Acést'a sminta a laptelui sta din ace'a ca: laptele, indată ce l'amu mulsu, se serbediesce si se inchiaga.

Ast'a eroare a laptelui nece odata nu urmédia din ace'a, ca vac'a aru fi morbósa, seau din ace'a, după cumu afirma unii, ca ar fi gustatu plante acre; ci depinde totudeauna din influintele esterne, care lucréza asupra laptelui d. e. caldura preamară, camerile intunecóse si umede, vasele de lapte necurate, dar mai cu sama vasele de lemn s. a.

Spre delaturarea acestei sminte, mai antaiu trebuesce se curatimă vasele si apoi in lapte punemu ceva soda, că se nu se prinda asia de iute, in launtru după Hering damă la vaca de 2 ori pe di din urmatoriulu colbu:

Rp. Bicarb. sodae
gram. viginti.
Pulv. rad. gentian
" semin. foenicul.
aa. gram. quadraginta.

m. d. S. de 2 ori in o di.

Despre stricatiunea vinarsului.

(Capetu).

Romanulu bea vinarsulu crediendu că-i aduce folosu, — dara
óre aduce-i? Neci decatu, neci unu folosu, fara numai pagube; că-ci
fiendu elu o beatura veninósa, otravitiósa, are celé mai rele urmari.

Vinarsulu arde in lontru pre cei ce-lu beu de le esu semne
rosii la ochi si la nasu, si le casiuna o multime de bóle, atâtu loru
catu si filorù si nepotiloru loru, că-ci este adeveritu, că copii betivi-
loru suntu mai plecati la bóle nervóse decatu ceilalți; sinuciderea
(uciderea de sene), care inca e un'a din plagele omenimei, se atribue
de multe ori alcoholului (vinarsului). —

Cei mai multi medici ne asigura, ca deca in unele locuri
intimpinamu statia ómeni orbi, ologi, schiloditi, éra altii hébêuci,
smintiti, suferitori de nevoli'a cea rea, — acestea tóte urméra din
mancarile cele rele, mucede, imputite si mai cu deosebire din **betia**.

S'a adeveritn in multe locuri, ca déca a fostu anulu mànosu,
de au avutu ómenii bucate si altele in îmbelsiugare, din carii vendiendu
au avutu bani, că se póta bea destulu vinarsu, atunci fórté multi
prunci nascuti in anulu urmatoriu, au remasu náuci, hébêuci, batuti
la capu. Lucrulu acest'a se esplica de acolo, că parentii loru in
cel'alaltu anu au avutu vinarsu cătu le-au luat u pieles, si conceperea
(zemislirea) acelorù fintie nefericite se intempla in starea de betia a
parentiloru. Vinarsulu casiuna doreri de capu, ameteli si slabitiuni,
incatul nu-lu mai tienu petioarele, i-i vîjteie urechile, nu mai aude bene,
stomachulu (rénz'a) nu mai mistuesce si ajunge une-ori de vérsa
mancarea intréga. —

Beutur'a este un'a din causele celé mai puternice ale nebuniei.
Vinarsulu face traiu reu intre tata si fiu, intre frate si frate, intre
barbatu si muiere. — Faptele criminali tóte din vinarsu urméra.
Lucrulu este usioru de intielesu: unu omu care si-a pierdutu sem-
tirile, pote fórté lesne se implenesca fapte criminali. Betia ins'a-si
inca e o bôla fórté latita la poporu si fórté rea. Poporulu dice despre
celu beatu: „că omulu beatu e câne turbatu“ adeca elu punte bol'a
betiei in cumpena cu turbarea.

Tî se simpte susfletulu de intristare, candu vedi pre omulu facutu
dupa tipulu si asemanarea lui Domnedieu, ca se cobóra pr'in beutur'a
vinarsului mai diosu decatu bestiele (fiercele selbatece)!

Vinarsulu dejosesce neamulu omenescu, impiedeca inaintarea,
stirpesce spiritulu de familia, scurtéza viéti'a si omóra intieleginti'a.
Latirea vinarsului si la pruncii cei mici, la ómenii cei teneri, preve-
stesce o nemiciere de totu a spiritului ageru, pre carele lu are romanulu,
si inca si mic'a s'a mosiora ce-i mai remase.

Sum'a baniloru aruncati de poporulu romanu pre vinarsu este
fórté mare. Se punemu că bea o familia un'a cu alt'a numai 6 cruceri
pe dì, ace'a va bea pe anu 22 fl. v. a. Déca vomu socotí noi, câte

familii romane suntu și vomu vedé căti bani se arunca numai intru unu anu cá in focu, ne vomu inspaimenta. Se dicemu ca suntu numai 2 milioane de familii romane. Acestea voru bea — punendu 6 cr. v. a. de familia — 44 milioane floreni — desf acésta e o suma fórte mare, tutusi nu acésta este stricatiunea cea mai mare ce o aduce poporului romanu vinarsulu. Déca romanulu nu aru mai folosi vinarsulu, atunci aru fi si cu bani si-aru scapá si de urmarile celea stricatióse ce le aduce elu, cari suntu cu multu mai mari decatú pretiulu lui, adeca bólele ce le casiuna vinarsulu, precum bóle de pieptu, de apa, de aprenderi, de smíntire séu nebunia si altele. . . .

Cene se mai socotésca si pagub'a cea mai mare ce o aduce poporului romanu vinarsulu, — care este cà vinarsulu schimba viéti'a si slabesc poterea romanului. Acésta este pagub'a cea mai mare ce o aduce poporului nostru vinarsulu, acésta i-i vá aduce pierire poporului romanu, déca nu se vá lasá de vinarsu. Acésta e de care trebue se ne dóra anim'a pre fie-care fiu alu națiunei nóstre. —

Desf beutur'a vinarsului se pare a inaintá cu pasi repedi, totusi nu trebue se desperamu ca nu se va lasá romanulu de intrebuintiarea lui ; cà-ci déca se vá intrebuintá inca 280 ani, atunci nu sciu căti romani voru mai fi pre faci'a pamentului.

Ve-amu aretatu pre scurtu pagubele si stricatiunile, ce le aduce vinarsulu, si din tóte acestea ve-ati potutu incredintá cu totii, catu suntu ele de mari si cà vinarsulu nu ne aduce folosu neci catu e negru sub unghia.

Deci dara, déca suntemu cu totii incredintati, cà vinarsulu neci unu folosu nu ne aduce, ci numai pagube de spariatu, atunci ve intrebu : Óre se mai bemu noi vinarsu ? Óre nu potemu noi se ne tiememu banii in pung'a nóstra si se nu-i damu unui'a séu altui'a din jidani ? Óre nu potemu se fimu fora bólele celé multe ce le aduce vinarsulu asupr'a celor'a ce'lu beu ? Óre nu voimุ noi, cá copii, urmatorii nostri se fia ómeni intregi, sanetosi si cu mente, éra nu slabi, ueputentiosi si hébéuci ? Óre nu voimу noi cá romanulu se ajunga, cá se se póta falí cu numele strabuniloru sei, éra nu se péra, se se sfersiesca depre faci'a pamentului ?

'Mi-veti respunde cu totii, cà da, tóte acestea le voiti !

Ei bene, le voiti tote acestea, — dar' ele nu se potu ajunge pre alta cale, decatú numai déca ne vomu lasá de vinarsu.

Veniti dara se ne obligamu (indetoram) ca nu numai noi nu vomu mai bea vinarsulu, dara vomu si lucrá toti din tóte poterile, cá acésta otrava se-o lase poporulu romanu acelor'a ce-o gatescu, si in modulu acest'a ne vomu scapá si de lipitorile de jidovi, ce incuibandu-se in satu in curendu intregu satulu si-lu indatorescu. *Cu unele schimbari, dein Cuventulu tienutu la Vinerea, de*

N'am nemica . . .

N'am nemica 'n marea lume,
Far' unu dulce falnicu nume,
Care-aprinde focu 'n sinu —
Numele: „Romanu“! —

N'am nemic'a pre sub sore,
Far' o limba 'ncantatore,
Care 'nsufla peptulu meu —
Cu resunulu seu! —

N'am nemica pre sub luna,
Far' o animiora juna,

Care arde pentru tine
Scumpa Romanime! —
N'am nemica pre sub stele,
Numai dorul mundrei mele,
Care-e mandra ca o dina,
Pentruca-e „romana“! —

N'am nemica 'n siau-mi june,
Numai suveniri strabune —
Si dorintia: se 'nflorésca
Ginta romanésca! . . .

Simeonu Botizanu.

Proverbe poporale din Bucovin'a.

Manca cépa
Si be apa,
Si traesce
Boeresce!

De placinta
Gur'a canta,
De verdiare
Si mai tare.

De placinta
Gur'a canta,
De pogace
Gur'a tace.

Cu rabdarea
Treci si marea,
Dar' cu reulu
Nici pareulu.

La mancare
'N-data sare,

Dar' la lucru
Că butucu.
Tóta var'a
Cu Nérvár'a,
Éra earn'a
Cu Ilén'a.

Face voia
De nevoia
Si hazu
De necazu.

Celu ce cere
Nu mai pieră,
Dar' nici einste
Nu-i mai mere.
Nici nu-mi pasă
De Tanasa,
De Nechit'a
Nici atât'a.

Cand mi-i bine
Toti cu mine,
Cand mi-i reu
Numai eu.

Ce-i alu meu
Câtu de reu
Totu mai bunu
Decâtu streinu.

Unde-i bine
E de mine,
Unde-i reu
Fugu si eu.

Laudate draga gura
Ca altii nu se pré-'ndura, —
Ca de nu te-i laudá
Nemic'a nu-i capetá.

Bat'o vin'a seracia
Cumu-i ea la omenia,
A traitu eu tat'a bine
Si se tîne si de mine.

Ve poftescu la mésa
Cei cu chic'a désa,
Cei cu chic'a rara
De capu si afara.

Bine-i cu bine
Candu ai cu cine,
Dar' candu n'ai eu cine
Vai si-amaru de tine.

Cine n'are norocu, n'are
De cum nasce pâna móre.

Plânge mândr'a si suspina
Dupa brânz'a cu smântâna.

A trecutu érb'a de cosa
Si puicuti'a de frumósa.

Se sfadescu, borborosescu,
Cá canii candu hîraescu.

Ci ca malaiulu nu-i coptu
Si infulica câtu optu.

Dragu mi-ai fostu, si dragu se-mi fiu,
Dar' la noi mai raru se vii.

Siepte sate n'au ce-'mi face
Déca tacu si le dau pace.

Este-acum'a omu in stare
Dar' nici picu de minte n'are.

Câtu e ceriulu si pamentulu
Pe cuptoriu nu bate ventulu.

Socoteal'a e facuta
Ie-o 'n bratie si-o saruta.

Ce socoti? . . cu cig'a, mig'a,
Cà vei scôte mamalig'a?

Nu dá cinstea cu piciorulu,
Ca la urma-i duce dorulu.

Eu sunt gospodariu de rendu
Cumperu si nici cand nu vendu.

Cum 'ti canta ceter'a
Asié te-'nvati'-a juca.

S. Fl. Marian.

Totu semne de pace. — Persă au datu unvala asupra tărutului Bagdad și prelungă mai multe maceluri au dusu eu sene 40,000 vite. Mai mulți Turci au fostu princi pentru că lipéu pre pareti provocari, că se se strice pacea cu Serbi'a si se se urmeze mai departe luptă cu Muntenegrulu. — **Totu numai de Joi, pana mai apoi nu iei nici pacca acést'a!**

Numele Prenumerărilor se va continua în Cartea a patră.
Detorisiu se plătescă!

Luminează-te și vei fi!

,Predicatoriulu Sateanului romanu.“ — Cursulu I. — Anulu 1875. — impreuna cu Fojti'a aceluia . . . Pretiulu e 3 fl. v. a.,

,Predicatoriulu Sateanului romanu.“ — Cursulu II. — Anulu 1876. — Pretiulu e 3 fl. v. a.

,Cartile Sateanului romanu“ — Cursulu I. — Anulu 1876 — (lipsescu Cartea I. si a VI-a). Pretiulu e 10 fl. v. a.

,Cartile Sateanului romanu.“ — Cursulu I. — Anulu 1876. — Semestrulu alu II-lea întregu. Pretiulu e 60 cr. v. a.

,Cununa de doliu pre mormentu“ seu Viersuri si Ertatiuni la morti. (Numai catevă exemplarie se mai afia.) Pretiulu e 50 cr. v. a.

,Tabele istorice sincronistice ale Colonizatoru romane“ fasc. I. — Pretiulu redusu la 50 cr. v. a.

,Incercare in literatura“ de Ionu A. Lapedatu. Poesie si Prosa. — Pretiulu redusu la 80 cr. v. a.

,Mesurile metrice“ seu Cunoșcentia noveloră măsuri in altăturate cu celea vechi de Teodoru Petrisioru. (Acestu opsiou s'au primitu că manualu pentru Institutul regiu corectionalul Transilvaniei) Pretiulu redusu de 12 ier. v. a.

Epistolarii seu **Garte de invitaturu** pentru deprimarea in corespondenie si scisorii atatu private catu si politice. Pretiulu unui exemplariu tramsu pe posta e 70 cr. v. a.

Colindele Craciunului si ale Pasciloru seu **Productiuni cu Cantece la Nascerea si invierea D. n. Isusu Christosu,** — la care s'au adausu si **Colacaritulu si Vornicitulu** usitatu la munti precum si catevă canturi, ce se canta la munti, — adunate, indreptate si intocmitie astfelu de **Petru Bancila.** Editur'a si tipariulu tipografiei eredei de Closius. — Pretiulu unui exemplariu tramsu pe posta e 30 cr. v. a.

Culegere de Istoriore morale. Editur'a si tipariulu tipografiei eredei de Closius. — Cuprinde 7 istoriore morale cari se potu celi cu mare folosu decatru ori-cene scie celi. Pretiulu unui exemplariu tramsu pe posta e 45 cr. v. a.

Instructiune pentru antistii comunitatilor spre pertractarea si manipularea cauzelor judecatoresci, ce se tienu de competitia judecatorilor satesci. Pretiulu unui exemplariu tramis pre posta e 22 cr. v. a.

Proverbele Romanilor adunate si edate de J. C. Hintescu. Pretiulu unui exemplariu tramis pre posta e 65 cr. v. a.

Patianiele multcercatei Griselda, Istorióra morala prea interesanta scrisa pentru poporul romanu. Editoru J. C. Hintescu. Pretiulu unui exemplariu e 20 cr. — Tramis pre posta 22 cr. v. a.

Cantece de Irodi la nascerea Domnului impreunate cu catev'a *Canturi nationale*. Editiunea II. Pretiulu e 22 cr. v. a.

Intemplarile lui Pacala. O istoriora vesela in 25 capuri, intocmita astfelie de S. F. — Editoru J. C. Hintescu. Pretiulu e 22 cr. v. a.

Carte noua:

Veterinariulu de Casa pentru Cai, Vite cornute, Oi, Capre si Rimatori — cu privire la istoria naturala, impartirea in rase, descrierea raselor cunoscute, otarirea betranetiei, cunoscerea insielatiunilor, prasirea animalelor domestece, alegerea loru la prasire, modulu de nutrire si tractarea cu ele. Curarea celor mai principale morburi interne si externe cu medicine de casa si adaua cu o multime de recepte, din cele mai aprobate medicine dela celi mai renumiti Veterinari. Otarirea tempului de garantare, si regulele de politia dictate prin lege, — lucratu pentru poporul romanu de *Basiliu Cornea Magistru de Chirurgia, Obstetria si Veterinariu*.

Titlulu destulu de lungu aréta de ajunsu totu cuprinsulu acestei carti acumu esite de su tipariu in Gherla, cu literele tipografiei diecesane, si pentru acea noi namai adangem nemicu decat observarea acea ca o carte scrisa pentru poporu, cum e si acesta care ne e inainte, ar fi trebuitu scrisa intr'o limba inteleesa de poporu. — Pretiulu ei este 2 fl. v. a. si se poate casciga dela Tipografi'a diecesana din Gherla.

Tote acestea precum si alte scrieri romane si streine se potu casciga dela Redactiunea „Cartiloru Sateanului romanu“.

Post'a Redactiunei.

— Mai avem catev'a exemplarie din Cartile esite pana acumu. Comandati-le la cunoscuti! —

— Cels ce n'au primitu vre-o carte se reclameze la posta. De aici se trambu regulat la toti. —